



Nro. 7.

**A' FELS. R. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK  
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Költ Bétsben, Pénteken Januáriusnak 22-ik napján  
1802-ik éftendőben.*

*Frantzia Respublika.*

**A'** Bonaparte Lajos' és Beauharnois kisa-  
szony menyegzői czeremoniái Jan. 4-dikén es-  
tek meg a' Konzuli palotában, és mint hallatik,  
mint nálszagyok, a' második és harmadik  
Konzulok voltak jelen. A' Papa Követje Kár-  
dinális Kaprara adta öfzsze és áldotta meg őket  
annak módja szerént.

Az Első Konzul Jan. 8-dikán éjfélkór útnak  
indult Párisból Lyon felé: hanem, (így ír a' Mo-  
niteur) csak 10, vagy leg feljebb 12 napokig fog  
a' fő városból (Párisból) ki maradni.

A' Meg-tartó - Tanats a' J. J. Rousseau képét  
a' maga tanátskozásának palotájába függesztet-  
te fel.

Az Orvos Doktoroknak nevezetes letzvét adott egygy afzizony személy a' napokban Párisban. Egy tiltzettelges öllözeti afzizony bé kéredzik a' híres Cadet nevü orvo hoz — kéri hogy bezzélltellen velle egygy keveset magánosan — le írja anyai fájdalmas szívvel a kalmatlankodásának okát — mondja, hogy egygy kedves fiata-kája nagyon, kinek egézzében egygy idő ó talzemlátomást való változátt tapasztalna — és igestari, hogy talám valami közönséges léányálfzizonyokkal lehetett dólga, 's az ebből következett veszélyt nem merné meg vallani — hanem — így szoll az afzizony — ő mingyár el fogja ide hozni a' fiut, reméivén, hogy a' Doktor ur a' gyermek' tapasztalatlanságához alkalmaztatván magát, annak meg kiméilése mellett is ki fogná venni tudni belölle a' titkot. Utóljára nagy ígéretekkel végezvén bé az afzizony szavait, 's a' szép bezzéd és ígélet által a' Doktort fel indítván, ez is nem tsak minden tehetsége szerezént való szolgálaját meg ígerte néki, hanem a' gráditson is le kísérte, 's meg a' szekerébe is bé emelte. — A' hamiss afzizony Cadettól egyenesen mennyen egygy kereskedő boltba, elő kér egygy új módi igen drága nyakkendőt vagy kézzkenőt (swal) alkudozik egygy keveset az ára felött, oda ad az áraban a' kereskedőnek egygy pár Lajos aranyot, a' többitfel jegyezteti egygy p' pirostra, 's mondja a' kereskedőnek, hogy valamslyk meg hitt ifju inassát küldje el velle. — A' kereskedő inas bé út az afzizonnyal a' hintóba — ez egyenesen visszfa hajtát Cadethez — a' gyermeket egygy pár szóval ismét ajánlja Cadetnek, azzal maga el bútsuzik, 's el megy onnét. Cadet szemlélgetni kezdi figyelmetésséggel a' fiu' ábrázatját: ez ellenben kevés halgatás után által adja néki az afzizony' adósságáról való jegyzélt. Cadet azt gondólván, hogy az a' nyavajának le

írása volna, mondja, hogy inkább szeretné a' dolgot tulajdon szájából hallani, és kéri tenne egyenes vallást. Uram! — így szól a' kereskedő inas — itt alkú által vásárolt portékáról van a' szó. — Semmi baja nincs néki a' portékával, mond ismét Cadet, hanem csak az öregfélegivel, minthogy szentül megígérte az anyjának, hogy ki fogja annak okát tanulni. — Erre a' kereskedő inas haragosotskán felelvén, hogy ő sem nem beteg, sem abból nem tud semmi, hogy az az afszony néki anyja volna, így jöve ki végre a' finum tsalárdság. — Cadet meg tréfáltatott, a' kereskedő pedig kárt vallott.

A' napokban három Státustanátsosokat küldöttek volt a' Konzulok a' Törvényhozó Gyűlésbe, a' többek között ennek a' törvénynek projektálásával, hogy az olyan személyeket, a' kik hamiss váltóleveleket, Dokumentumokat, hamis pénzt és petsétet tsinálnak, öt elzindóknak lefolyások alatt az Országglózsék megibélyegeztetbessék. Olyan nyilatkozatással terjesztette az Országglózsék ezen projektomot a' Törvényhozó Gyűlés eleibe, hogy azon öt elzindók alatt, míg ez a' törvény fenn fogna állani, azok az emberitársaság' osztói, a' kik ellen ez a' törvény intéztetve lenne, az országból el fognának pusztúzni. A' Törvényhozó Gyűlés Jan. 8-dikára határozta vóit ezen projektomnak elővétettödését, és vagy jobbra vagy balra lejendő el végzését: hanem az Országglózsék, tudtára esvén, hogy a' Triúnátusban ezen tárgy ellen is hevesen ki költének némelyek, ezt is a' Polgári Törvényes-könyvel égygyütt vizsgálta kérette a' Törvényhozó Gyűléstől.

\* \*

Folytatása a' Gen. Regniertől Gen. Menou Egyiptomi volt fő vezér ellen ki adatott írásnak:

„A' miénket számára nézve sokkal feljül haladó fegyveres nép, az ő sántrok között lévő kemény fekvése, és a' mi lovasságunknak a' bévágásra ily alkalmatlan időben adatott parantsolat, olyan alkalmatlóságot szolgáltatott az Anglusoknak a' győzedelemre, hogy ha ők azt azonnal hasznonra fordították volna, egész Egyiptomot igen rövid idő alatt el foglalhattuk volna: hanem ők, az ő fő vezérjek' halálának és egyéb vesztéseknek szemlélése miatt meg félemlvén, 's a' Frantzia seregeknek az övéknél nagyobb vitézségek felől meg győzöttetvén, kérelkedtek következtethető szerentséjeknek nagyságán, és nem jöttek ki sántzaik közül. Még a' Frantziák' segedelem kútfejei sem száradtak volt egész fenekig ki. Csak azt kellett volna tfelekedünk, hogy a' nevezetesebb erősségekben hagyjunk örző seregeket, a' többeket pedig hagyjuk oda: e képpen még gyűjtöttünk volna annyi fegyveres népet özfze, hogy az Anglusokat az ő Rosette felé való útjokban meg támadhattuk, 's a' Nagy Vezért ha a' pusztákról ki nyomúlt volna, meg verhetük volna.

„Gen. Menou bizonyosnak tartotta lenni magát abban, hogy az Anglusok semmi több próbát nem fognak tenni. Seregeink minden hadi régulák ellen körül sántzoltatva Alexandria mellett állapotok meg, a' helyett, hogy a' vár erősségeibe bé szállván, ezeket minden lehetséges módon úgy meg erőssítették volna, hogy kevés számú nép is meg oltalmazhassa. A' sok nép meg emészette az Alexándriában lévő eleséget; pedig ez is nem olyan nagy bőséggel gyűjtött volt bé oda, mint *Kléber* el intézte volt. Ha Alexándriát jól meg erőssítvén, nagyobb erőket Egyiptom belső részein gyűjtöttük volna özfze, nemhogy az is az Alexandriai eleséget kültötte volna, hanem inkább még többet küldött volna bé oda. A'

lakosoknak egygy része sem küldetett ki a' városból, hogy annak védelmeztetését ne akadályoztatta, 's az eleséget ez is ne fogyatta volna. —

„Az Anglusok egygy Török sereggel, a' melyet a' Török A hmirál szállított ki, egygyesülvén, Rosette alá mentek. Ekkór jutott eszünkbe, hogy jó lenne oda öző sereget bé szállítani: hanem, most is tsak gyenge tsopórtok apránként küldetettettek el, és ezek is Rahmanieh mellett állapodtak meg. — Seregeink, a' melyek égygyütt lévén, a' három ellenseges tábornak még ellentállhathatának volna, a' helyett hogy égygyütt maradtak volna, három szakaszokra osztattak, a' melyeknek mindenike igen gyenge volt az ellenséghez képest. A' Rahmanieh mellett álló 4 ezer embereinket, April. 9-dikén 8 ezer Anglus és 6 ezer Török támadta meg. A' miéink visszavonták Caióhoz magokat. Ezeknek a' Cairóban lévőkkel való égygyesülések után ugyan, módunk lehetett volna arra, hogy a' Nagy vezér ellen egygy próbát tegyünk. tsakhogy el késtünk volt velle, mint-hogy már más felől az Anglusok is útban voltak más oldaltól Cairó féle.

„A' Nagy vezér tábora mintegygy 20 ezer emberekből állott. Agyuival Anglus pattantyusok tették a' szolgálatot. A' mi seregünk, a' mely Cairóból ellene ki indult, 5 ezer emberből állott, és Május 16-dikán *Elmenayer* mellett a' Nagyvezér széleső vigyázóra talalt. A' Törökök elötünk mindenütt hátrálván, minket azzal fenyegettek, hogy óldalfélt Cairóak vélik útjokat, a' hol nekünk gyenge erőnk volt, hogy egy felől a' N. vezérnek, más felől az Anglusoknak meg felelhessen. A' miéink tehát Cairóba visszavontak, és minthogy az ellenséggel való meg verekedésre a' térségen jónak lenni nem találták, tsak a' város védelmezésire szántak el magokat.

„Az Anglusok csak lassú lépésekkel nyomultak fel Cairó felé, a' lévén fel tett tzeljok, hogy a' Nagyvezér népével és a' Szerhez ki szállott Indiai fegyveres csoporttal özfzetsatolódva folytassák a' további munkát, attól tartván, nehogy csak magokra lévén, valami kedvetlen tsapás érje őket. Még csak Junius 20-ikán szállották meg ezen három ellenséges seregek Cairó városát. Marot népünk temérdek kerületet kényszerített keves meg erőssített pontok segédmivel 40 ezer emberekből álló tábornak ágyúji ellen védelmezni; 's e' mellett izámos népet zabolán tartani, a' melly csak az alkalmatosságot várta, hogy ellenük fel támadhasson. Valósággal tsatázható embereink 6 ezernél többen nem voltak Cairóban, a' többek invalidusok, betegek, tisztviselők, 's egyéb e' fél-ek voltak. A' döghálál is folytatta a' maga pusztításait. Nagy vezedelemre tettük volna ki magunkat, ha három táborok ellen a' sikkann próbáltunk volna hadi szerentsét. Ha külső és belső ellenségeink ellen a' még el nem készült e' sülégekben egygy ideig védelmezhettek volna is seregeink magokat, az ő eleségek tsakugyan nem soká meg fogyatkozott volna. Seregeinknek el tökélettsége és sántzainknak külső formája, tsakugyan olyan tekintetet gerjesztettek magok iránt az ellenségben, hogy betsülletes kapitulátziór fogadott el tőlünk, a' 's midőn ő maga irhatott volna feltételeket előnkbe. —

„A' Napkeleti tábor e' szerént, a' melly Egyiptomnak védelmezésére soha jobb állapotban nem volt, és a' melly a' maga előbbeni ditsőiféges táborozásait ezébe forgatván az Anglusoknak meg jelenésekkör olyan bizodalomban volt, hogy a' maga sok veszedelmes táborozásait már most, egygy végső győzelelemmel fogná meg koronázni: ilyen képpen kényszerítették oda hagy-

ni Egyiptomot. Tisztjeink és katonáink meg-  
 ték kötelességeiket. Szerentsétlenségeinket nékiek  
 nem tulajdoníthatják. Meg nem fontoltatott ren-  
 delések, és seregeinknek rossz felosztatások,  
 okozták, hogy a' Frantzia seregek különkülön  
 megverettek. Ezen szomorú következtetéseket  
 másod rangú vezérjeink tellyelleggel meg nem  
 gátolhatták, a' mi csaknem hitel felett való csak  
 azért is, hogy az eleségről való gondolkodás egygy  
 ilyen termékeny országban még a' táborozásnak el-  
 kezdődése előtt elmúlztatván, ennek oltalmaz-  
 tatását csak ezen fogyatkozás is lehetlenné tet-  
 te volna. Alexandria maga, a' honnét Generál  
 Menou Mártz. 21. dikétől fogva ki nem moz-  
 dult, nem soká meg kezdette érezni ezt a' fo-  
 gyatkozást. Már Juliusban tellyeséggel semmi  
 hús nem volt. Augustusban, csak riskáfajok volt  
 még a' katonáknak igen szűkön. El foglaltatvan  
 egyfzer Marabout, és seregeink a' Pompéjus sz-  
 lopainak halmairól, a' minden felől ide sereglett  
 ellensége által a' várásba bé szorittatván, lehe-  
 tetlen volt azt már ekkor fel nem adni."

\* \* \*

Mind ezek mellett a' hathatós vádak mel-  
 lett is olyan reménséggel vannak a' Frantzia le-  
 velek, hogy ezen Égyptomi szerentsétlen kör-  
 nyüállásoknak minden további meg vizsgálata-  
 sáról egészfzen el fog állani az Első Konzul, és  
 egészfzen a' felejdékenység' tengerébe fogja azo-  
 kat el temetni.

*Lyon, Jan. 5. dikén.*

Minister Talleyrand minden nap 80 személy-  
 re való osztalt ad itt. A' Mailandi Érsek teg-  
 nap takarított el tiszteffeges temetéffel. A'  
 Císalpinai Konsulta, a' régi Jesuita templomban  
 fogja tartani a' maga tanátskozásait. A' Bona-  
 parte Izámára egygy különös szék készítettik a'

gyűlésben, al melly a' többeknél magossabb le-  
fzen.

*Lyonból, Jan. 8. dikén.*

Ezen hónapnak 2 = dikán érkezett meg ide a' Konzuli testörző sereg, 4 = dikén pedig a' Belső Minister *Chaptal*. Az Első Konzult 9 = dikre vár-  
ták. A' lovallag fél mértföldnyire megyen innét  
eleibe: a' gyalogság pedig a' városban beon fog-  
ja fegyveresen várni, és tisztelni. Az ő Serin ne-  
vű külső városhoz való meg érkezése, 8 — az  
azon innen lévő hírhoz való meg érkezése ismét  
8 — a' városi linéához vagy sorompóhoz való  
érkezése 25 — a' városba való bejutása pedig  
80 ágyulövések által adódik hírül. —

Az a' magass ülő hely, a' mellyet a' Cisál-  
pínai Nemzeti Gyűlés palotájában az Első Kon-  
zúl Bonaparte' számára már el kifizettek, az Elöl-  
ülőknek székével fzenben vagyon helyheztetve,  
és bronzból azok a' gyözedelmi jelek vannak  
rajta ki ábrázoltatva, a' mellyek azokat a' Hatal-  
masságokat jelentik, a' kik ellen Bonaparte a' Res-  
publika seregeit vezérelte: Le festve szemléltet-  
nek továbbá, a' Tiberis, és Nilus vizeik, és egygy  
minden felleg nélkül való tiszta ég, ilyen alól  
írással: *Collectas fugat nubes solemque reducit.*

A' Mailandi Érseken kívül még egy más ne-  
vezetes Cisálpínus polgár t. i. a' Finántz Minis-  
ter is, le fizeté itt Lyonban a' halálnak tartozó  
utolsó adót.

*Dijon, Jan. 4 = dikén.*

Gen. *Lecourbe* a' mi Ofztályunkban Gyalog-  
ság Inspektor = Generálissává, Gen. *Grouchy* pe-  
dig Lovallag Inspektor = Generálissává, nevezet-  
tek. —

*London, Jan. 1 = ső napján.*

A' bagjakat, pókokat, galambokat, potyká-



kat, és egyéb állatokat, igen kegyes jóltévdőjök-  
 től foztá meg a' halál, *Archer* nevü gazdag An-  
 glusnak szemenyében. Ez egygy 100 ezer forin-  
 tos esztendőnként való jövedelmü, és természeté-  
 nek különöflégeire nézve egygy igen elhiresedett  
 úr volt. Az *Essexi* Gróffágban lévő kastélyát a'  
 tsupa állatok' szabados lakhelyekké rendel-  
 vén, ha a' történet vagy egygyet oda vezérelt,  
 azott, legnyugodalmasabb szállásra talált. A'  
 kertek, a' mellyeknek ajtai 18 esztendőök ólta meg  
 nem nyittódtak, az állatoknak szolgáltak sétáló  
 helyekül: a' kastélyban olyan szobák is voltak,  
 a' mellyeknek ajtaik 30 esztendőöktől fogva ki  
 nem nyittattak. Vólt a' kertnek kertészse és  
 a' kastélynak is házmestere: de a' kiknek ez a'  
 rendelés vólt eleikbe adattatva, hogy mindent a'  
 természetre bízzanak, a' kertet soha ne tisztagas-  
 sák, egygy dudva szálát is sohonnét ki ne tép-  
 jenek, semmit soha ki ne sögörjenek, az állato-  
 kat ne hajhafzszak, annyival is inkább egygyet is  
 meg ne oljenek. A' kastély udvarát, a' bogánts,  
 tövis, és a' dudvának egyéb nemei úgy bé nőt-  
 ték vólt, hogy embernek azon keresztül menni le-  
 hetetlen lett vólta. A' halaslókat, a' káka és nád  
 nőtték bé; a' szobákat a' madarak foglalták  
 el, és fészkeket rektak beléjek; a' társalkodó  
 nagy palotába, minthogy ennek ablaktáblái bé té-  
 ve vóltak, a' bagjak ültek bé; a' könyvesház-  
 ban, a' sok ezer könyvek között a' galambok  
 tojtak és kötöttek; a' pókok hasonló képpen ma-  
 gános szobát hálóztak bé, a' melly egygy labi-  
 rinthushoz hasonlított. A' pintze a' leg jobb bo-  
 rokkal és egygy italok nemeikkel vólt tele, a' ho-  
 va kétfég kívül a' tilalom mellett is bé-bé men-  
 tek olykór olykór a' kertész és házmester, a' kik-  
 nek külömben semmi egyéb kötelességek nem  
 vólt, hogy a' kastélyba és kertekbe tellyességgel  
 embert bé ne botsállanak. — Maga *Acher* is :

hogy a' kastély lakosait egész nyugalomban élni engedje, nem abban, hanem egygy szomszéd épületben lakott a' feleségivel égygyütt, a' hol senkinek sem volt szabad látogatásokra menni. Ferdőre gyakran ki lótszott hat lóval és igen pompás készü'ettel. A' két leányait nem magánál, hanem egygy igen szép készületű kastélyban tartatta és neveltette tiszteffégesen.

A' Konstantzinápolyi Anglu Követ Titoknakja *Morrier*, mindanüti a' Török táborral járván Egyiptomban, igen nevezetes előadási hirdettetett ki az Egyiptomi utolsó történetekről. Egyebek között a' Török táborok mostani állapotjáról is szép jegyzéseket tetzen. — „

, Az Egyiptomban táborozó Török katonák, úgy mond, jól fizettettek, kényeret és riskását minden nap, húst pedig minden héten kétfzer adtak nekik. A' Törököknél szent a' katonák konyhája; tilzteletnek okáért való őrzője van, és az, minden oda közelitőknek menedekhelyek. Azon külömhkülömb nemzeteknek elő belzélése, a' a' melyekből ez a' Török tábor állott, még a' mái világban is szép tárgyúlszolgálhatna a' Poétáknak. Ilyenek az *Arnautok*, *Lesghiek*, *Volontérok*, *Delik*, 's több egyebek. Az első, Peloponesus, Épirus, Albania, és Macedonia béli emberek. A' második rend béliek vagy a' *Lesghiek*, Georgiai és Cirkalliai sebess futó lovakon jött, tökélfettes szépféggel fel ruháztatott, szöke emberek, a' kik a' Kaukasus hegyein egymás között gyermekfégektől fogva ütközetekben gyakorolván magokat, egész katonák. A' *Volontérok* azok a' vak buzgó Törökök, a' kik mindent valamitskéjek vólt el adván, a' Mahomet záflója után jöttek, 's mihelyest a' pénzek el fogy, és erfzények meg töthetésire alkalmatoflagot nem látnak, a' tábort oda hagygyák és haza mennek. A' *Delik* olyan emberek, a' kik azt mutat-

ják mazok felől, hogy ők semmi nemü fáradsággal nem gondólnak, semmi veszedelemtől nem ir-  
tózna, hanem azonban, mindenütt is pusztítanak,  
a' hol keresztül' mennek, sőt tulajdon Császárok'  
táborát is készek olykor fel prédálni, mikort i.  
velük észre, hogy az mez verettetik, és el fog  
futni, gondolván, hogy jobb, hogy ők prédálják  
azt fel, mint az ellenség.

A' Török katonáknak fenytékhez való szok-  
tastatások végett tételödött minden próbák, siker-  
retlenek voltak: különben ha ők az egymással  
való tartált meg szokták, 's a keresztények hadi  
fenytékjeket bé vévén, a' Fátumhoz való vak  
bizodalomról is le mondottak volna, eddig őket,  
az ő élelmekre kívántató kevéssel való meg elé-  
gedés, az ő vitéz magokviselete, és a' semmi in-  
séggel, fáradsággal, 's veszedelemmel való nem  
gondolás, mások felett jó hadakozó nemzetté te-  
hették volna. Most minden katona azt gondolja  
ő közöttök, hogy egyesegyedül állszemben az ei-  
lenséges táborral, / úgy nézvéni azt, mint egyetlen  
egygy testet; ha el szaladnak, mindenik azzal  
menti magát, hogy ő egyedül, ilyen temérdek  
erőnek meg nem felelhetett. Ugyan ezért ezek  
nek táborokban soha nints is semmi vigyázó; éj-  
jel nappal keresztül' kasúl lehet rajta járni; az  
egészség soha ezekbe se jut, Orvosok és orvászá-  
gok soha nintsen, pedig a' döghalál majd szünet  
nékül uralkodik közöttök, minihogy fekvő hel-  
lyeiket egéltételen voltáért meg nem változtat-  
ják. Az El-Arischi tábor, egygy tsupa tábori vég-  
hetetlen piáznak neveztehetett; mivelhogy olyan  
katonák is nagy számmal vannak a' Török lere-  
gek között, a' kik nem vesznek zsoldot, hanem tá-  
bori kereskedéssel folytatnak, járnak kelnek; ből-  
sokot és kávé házakat tartanak, 's több e'féle  
utakon módokon keresik élelmeket.

## Magyar Ország.

Unghvár, Jan. 9 = dikén. —

*A' ki tisztel, tiszteltetik.*

A' Magyar Kurirnak Nov. 17 = dik napján, 1801 ezüendöben költ 40 = dik darabjában, és a' 627 = dik levelen azt olvasám, hogy October 1 = sö napját követett éjjel, a' mellyen tudniillik a' Frantzia Respublika, és Anglia között való békeségnek előjáró tizikkellyei meg állittattak, a' Saturnus, Jupiter, és Venus planeták, a' Regulus nevezetű Izeq tsillag mellett magokat öfzve kaptsoltak.

Történt itt is, hogy 26 = dik Novemb. az itten lakozó Munkacsi Püspök, *Bacsinszky András* Ő Excellentiájánál izámos vendégek öfzve gyülekezvén, többnyire tsak ebéd a' tt, mikor az itt lévő katonaság, az ablakok alatt, apró fegyverreiből háromszor szalvét adott, tudódott ki, hogy Ő Excellentiájának szüleitése napja lévén, szereztsésen, és friss egészségben a' 70 = dik ezüendöbe lépett. Némelly kurosusok öfztán a' vendégeket izamlálván, azokat, minden előre való intézeten kívül, éppen 70 személyekre olvafták.

Ugyan ezen pompa 12 = dik, vagy az Ő Kalendarium szeréat 30 = dik Decemb. 18, tudniillik Ő Excellentiájának neve napján mind a' katonaság által, mind más Úri veudégek által, ámbár böjt volt legyen is, majd nem egészlen meg ujjitott.

Ezt, a' kinek nem terhes, az előbbenivel öfzve veheti, es meg láthatja, hogy, a' ki tisztel, tiszteltetik.

Gróf Gvadányi József  
Magyar Lovas Generális Ö Nagyságának  
Halálára 1802.

Multis Ille bonis flebilis Occidit:  
Nulli flebilior, quam mihi — —

Kegyetlen szél! a' melly szomorú hírekkel  
Járván, öklelkezel a' sebes szívekkel!  
Zsuhogva béföktél Betsbe szállásomra,  
'S akasztál egy darab, fátyolt kalapomra.  
Hát te vagy? ki rólam el nem felejtkeztél?  
Köszönöm; bár hozzám késötskén érkeztél.  
Jól értem, mit akarsz sugni a' fülembé,  
Mintha egy hegyes tört vernél kebelembe.  
Ugy e'? Gróf Gvadányit immár eltemették;  
Mert él'te fonalát Párkák elmetszették!!!  
Ah Egék! hát én is azoknak számából  
Vagyok, a' kik nyögnek szívek' fájdalmából?  
Miért ütöttél még te keserves óra?  
Szent tehetett volna később a' vártt Jóra.  
Nem vártál! — kiüzted! — az élök' számából,  
Kifzöllítván Lelkét porbúl lett házából.  
Így másod Atyámtúl mostan meg fosztottál,  
De örökre még is el nem választottál;  
Mert a' síron túl is Baráttya maradok,  
Mellyrül nem sokára bizonyrágot adok.  
Jertek árva Múzsák! ama hét halmokat  
Eljárván, hozzatok *Cupressus* ágokat. —  
Jertek Grófok, Bárok, fő, és all Nemesek,  
Nemzetünk' Tsillagi, Hölgyek, ti! kegyesek,  
Jertek barátságban kik vele éltetek,  
És igaz szívében jórágot leltetek  
A' keresztes dombra . . . Itt' ha öszve-gyültök,  
Égy kedvelen hírtül tudom meg rémültök;

Mert e' kérdés támad a' többiek között  
 Lelkesítő Példánk vaj hová költözött!  
 Hová lett fő nemű, hív, vezér bajnokunk?  
 Eltűnt!!! Ah sírallunk; vagyon melfő okunk:  
 Siráttya Hazánk is bölcs Magyar Költőt,  
 Szűz Anya nyelvének igaz szeretőjét.  
 Mi se legyünk némák hát nemes lelkerül,  
 Ocsfag - 's Királysághoz vonzó hívségérül.  
 Ő volt, Ő! az a' tag, az el múlt Században,  
 A' ki midőn forgott néhány véres Hadban,  
 Ditső szép Nemzetét olly forró szerette,  
 Hogy életét, érette köztárára vetette.  
 Hetven hét eiztendőt melfize hátra teve,  
 Nezyven négyig pedig Prófont kenyért eve.  
 Híven szolgált mindig hartzos Bellónának.  
 Bár Gróf volt — nem örült a' puha párná-  
 nak:

Hanem gondot viselt tarsalyos kardgyára,  
 'S dü t a' szenvedésnek keserves ágyára.  
 Fáradságtúl látván mohos esztendejét,  
 Vitezköszönőval köfzöcsütök fejét.  
 És így elbútúzvan szépen Bellónától,  
 Őlbe várattatott egybe Minervától.  
 Ki szűz Múzsáinak ülven feregébe,  
 Múlatozni kezdett Pindus' környékébe.  
 Onnat megvígasztalt tollával besünket,  
 Új életre hozván Anyai nyelvűnket.  
 Mellyért áldátt küldjünk boldogút hamvára,  
 Vagy hietsünk rózsákat egy özös sírhalmára.  
 Tí pedig Okosfag' tulós melferté,  
 'S a' szép Tudományok' fenyvő emberei,  
 Te is fia, lyánya, 's özvegy élte Parja,  
 Kinek elborítá szívét a' bú' ája  
 Ha sírjához jöttek, nézvén fájkövere,  
 Gördítették könyvet hi leg tetemére i...  
 — Tsak addig várjatok, míg ezt rá írom —  
 „Itt jekszik Hív, Magyar, Apollónk, és Mársunk  
 „Istápunk, szép Jenyünk, bölcs Poéta Társunk,  
 „Fenn maradó ditső Nece: Gróf Gvadányk.

„Nagy a' híre, 's lelke, sírja bár parányi.  
 Mert veletek én is magamat ki sírom. —  
 A. Rácz István.

\* \* \*

Az alól írt, a' Bétsi Magyar Kurir Urnak,  
 Méltóságos Gróf *Gvadányi József* Ur a' múlt esz-  
 tendőben December 21-iken történt halálát, hie-  
 lő Tudósításából értvén Titulált halhatatlan em-  
 lékezetű Nagy Hazafi és a' Tudósok 's Tudomá-  
 nyok Mecénásának szeme hunyását, fájdalmas  
 szível kívánta el = alvása után is ezen néhai Ked-  
 ves Mentorát tisztelni 's áldott emlékezetét fenn  
 tartani.

A' vérengező Márk Apollónak soha  
 Nem vala baráttya; de most a' mostoha  
 Sors egyformasága baráttyává tette,  
 És Apollót mársal ölzve öleltette,  
 Egymásnak nyákába borulva úgy sírnak  
 Hogy *Gvadányi József* példája a' sírnak  
 Mindenki rajnája hogy egy hiv szolgája  
 Éltének el aludt lobogó fákjájá,  
 Ki egy forma tüzzel a' kardra 's pennára  
 Született 's élt Haza és mások hasznára  
 Gyarapításáért mivel a' köz jónak  
 Annyit adott mársnak menbyit Apollónak  
 Élte tavaszát nem puha gyönyörűség  
 Meltyért az ifjúság hűve anyyira ég,  
 Hanem önként édes Hazája 's Királya  
 Mellett fel áldozni szívesen ajánlya.  
 A' vénségnek komor tele ha érkezik  
 Fegyverből erőtlen teste ki vetkezik  
 Az Haza szeretet még akkor sem hadgya  
 Nyugodni hívsége még több jelét adgya.  
 Relzkető kezében kard helyt pennát vélzen  
 'S a' Litteratura Mecénásá léfzen  
 It is maga megyen elől jó példával  
 Dolgozván a' világ Historiájával

A' kedves Mu'sákat is meg látogattya  
 Azoknak is léfzen gyarapítottó atya  
 Sokan szép munkákat a' világ élében  
 Kiadnak hogy tüzet a' köznép szivében  
 Gerjeszzenek, vagy tsak a' nagy nyereségnek:  
 Kivanása: mellyel sok könnyű égek:  
 De őt nem inditá: mivelhogy szükséget  
 Ezekben nem látott, hanem szive égett  
 Hazája halznáért 's azért igyekezett  
 Hogy Márs és Apolló vele fogjon kezét.  
 Méltán sirattya hát mind Apolló mind Márs  
 Mivel mind a' kettő mellett vala hiv társ  
 Sirasztok ti is Hazám Poétái!  
 'S ti Nemem sorsosi hiv Poetriái!  
 'S a' kikben a' Magyar nyelv szeretete ég  
 Hogy illy jó atyától most meg foszta az ég'  
 Böltsöjében rengő szép Literatúra  
 'S e' kép tétetik ki tárgyul több több búra!  
 Gvadányi Jósefet gyászoljátok vélem  
 Kinek érte folyó könnyekkel kebelem  
 Meg tölt, és bus szivem mély gyászba öltözött  
 Hogy Kormányozom el esett a' hab között  
 A' mellyen bus szivem midőn epekedik.  
 Szeretetem tüze inkább nevekedik  
 De nem tsuda: mert a' szeretet érzése  
 Nagyobb léfz, lia történ a' kedves vesztése  
 Bus szeretetem hát meg hólt Mecenássá  
 Emlékezetére egy ofzlopot ása  
 Szivemben, melly fenn áll mig életem bírom  
 És reá ez egy pár sorotskákat írom

\* \* \*

Meg-hólt testben 's el híriben Generális Gva-  
 dányi  
 Ellyen is nagy érdemében mint az ég' ragyog-  
 ványi

*N. Fábian Julidna m. k.*  
 most *N. Balog Ifivány Hitveso.*